

gamle trofaste trainsoldater hæftede formanden det smukke hæderstegn på deres bryst, medens fanen og estandarden blev skuldret, og de to kompagnier præsenterede gevær, hyldede vi de tre gamle kammerater, idet tankerne gik til Ludvig Hansen i hjemmet på Frederiksberg.

Alt var nu klart til at modtage regimentschefen, der på slaget 10,00 kørte op foran geleddet. De gamle trainsoldater rettede ind og stod strunke og ranke, da formanden afløvede paraden til obersten, der takkede og kort bød velkommen til alle. Efter at have skredet fronten af inspicerede obersten 2. trainafdelings styrker. Disse blev nu kommanderet op på hver side af jubilarerne, og vor formand trådte frem og henvendte sig til obersten i en tale, som vi refererer andetsteds i bladet, og medens fanen og estandarden endnu engang blev skuldret og alle aflagde honnør, fæstede formanden vort nye hæderstegn på oberstens bryst, idet han udtalte: »Vi hædrer og hylder vor regimentschef«.

Den store og interessante opvisning

Så blev kommandoen overgivet til ritmester B. O. Jakobsen, der havde tilrettelagt opvisningen, og kort efter var en deling under løjtnant Neerland igang med en elegant eksersits, som gjorde regimentet ære. Derefter gik det slag i slag med en præcision og et opbud af mandskab og material, der var aldeles imponerende.

Vi fik lov til at tage feltmæssigt, udrustede soldater i nærmere øjesyn, og de gamle kammerater undersøgte med den største interesse den moderne soldats udstyr. Vi så radio- og telefontjenesten i funktion og fik alt forklaret og demonstreret, og vi så et drivmiddeludleveringssted i fuld aktivitet. Det var imponerende at se, hvor hurtigt benzinen tappedes fra en tankvogn over på »Jerry cans«.

Bjergningstjenesten viste os hvorledes en

lastvogn, der var havnet i en grøft med alle 6 hjul i vejret, atter blev bragt på benene, og ordonanserne imponerede med en flot opvisning på motorcykler på en glat bane.

I år fik vi også et godt indblik i sanitetstjenesten, idet der var opstillet en veritabel feltambulance, hvor vi fulgte hele gangen fra de sårede hentedes ind ude fra frontlinien, befordredes tilbage til modtagelsesteltene, hvor de fik en første behandling og derfra sendtes videre til sygehus eller lazaret.

Meget imponerende var den fart, hvormed et af disse store telte kunne rejses.

Til slut fik vi et godt indtryk af, at forsyningstropperne også kan bide fra sig hvis de forsyninger, som er blevet dem betroet, skulle komme i fare ved et ildoverfald fra en fjende, som har lagt sig i baghold.

Vi så en transportdeling bestående af nogle lastvogne komme kørende, og pludselig blev der åbnet ild mod vognene, straks sprang mandskabet af vognene, udlagde et røgslør og begyndte at tage kampen op mod fjenden, medens vognene skyndsomt bakkede tilbage i skjul for ilden. Ved hjælp af maskingeværer, håndgranater samt geværer blev den fjentlige stilling hurtigt nedkæmpet og indtaget, og transporten kunne fortsætte, efter at de sårede var blevet taget med tilbage.

Dette var et flot punktum på den imponerende opvisning, og vi trængte nu alle til lidt at styrke os på, og kursen blev straks sat på kostforplejningen, hvor der serveres oksesteg og æblegrød.

Obersten bød endnu engang velkommen og rettede en tak først til alle, der trofast mødte op og derved holdt forbindelsen med regimentet vedlige og dernæst en hjertelig tak for den hæder, foreningen havde vist ham ved at tildele ham det nye hæderstegn, og obersten udtalte derefter, at han med stolthed ville bære det, hver gang